

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 94/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене Републике Србије - Први основни суд у Београду, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, са седиштем у Београду, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду П 446/19.

Образложење

Први основни суд у Београду је уз допис од 26.06.2020. године, Врховном касационом суду доставио предмет П 446/19, уз захтев за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилац поднетом тужбом тражи накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, због незаконитог поступања односно неправилног поступања Првог основног суда у Београду у предмету П 446/19.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, у конкретном случају је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у захтеву представљају оправдане

разлоге за делегацију другом суду. Наиме, тужилац тужбом од Републике Србије – Првог основног суда у Београду, потражује накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року, при чему је као тужена означена Република Србија – Први основни суд у Београду, односно управо суд који према наводима тужбе тужиоцу треба да исплати одређени новчани износ, због чега је захтев за одређивање другог стварно надлежног суда оправдан.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**